

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2018 r. – Silgan Closures i Silgan Holdings/Komisja**(Sprawa T-415/18)**

(2018/C 294/77)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Silgan Closures GmbH (Monachium, Niemcy) i Silgan Holdings Inc. (Stamford, Connecticut, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: D. Seeliger, Y. Gürer, R. Grafunder i V. Weiss, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie kontroli C(2018) 2173 final z dnia 6 kwietnia 2018 r. doręczonej w dniu 24 kwietnia 2018 r.;
- stwierdzenie nieważności każdego środka wydanego wskutek kontroli przeprowadzonej w następstwie owej niezgodnej z prawem decyzji;
- w szczególności nałożenie na Komisję obowiązku zwrotu wszystkich kopii dokumentów sporządzonych w ramach kontroli i zabranych ze sobą, pod groźbą stwierdzenia nieważności przez Sąd przyszłych decyzji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący istotnego naruszenia prawa do obrony oraz zasad postępowania

W ramach zarzutu pierwszego skarżące w szczególności podnoszą, że Bundeskartellamt przekazał Komisji informacje udostępnione temu organowi przez skarżące w toczącym się od 2014 r. krajowym postępowaniu w ramach współpracy i które z tego względu nie powinny być zostać dalej przekazane w trakcie wymiany informacji na podstawie art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾.

2. Zarzut drugi dotyczący błędnego uzasadnienia decyzji w sprawie kontroli oraz nieskończenie obszernego i nietypowego opisu jej przedmiotu („fishing expedition”), jak również brak dostatecznych poszlak.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności

W tym względzie skarżące podnoszą, że zarządzenie kontroli w oparciu o ustalenia i stan postępowania prowadzonego przez Bundeskartellamt ani nie było konieczne ani odpowiednie.

4. Zarzut czwarty dotyczący nadużycia uprawnień dyskrejonalnych

W ramach zarzutu czwartego podnosi się, że zarządzenie kontroli opiera się na niemających znaczenia dla sprawy rozważaniach. Chodzi raczej o niezwiązane z pierwotnym celem współdziałanie Bundeskartellamtu i Komisji dla umożliwienia ukarania przedsiębiorstw przez Komisję, które z uwagi na luki w prawie nie mogło prawdopodobnie nastąpić na poziomie krajowym.

5. Zarzut piąty dotyczący braku właściwości Komisji oraz naruszenia zasady subsydiarności

W tym względzie skarżące zarzucają, że ani nie jest zrozumiałe, iż Bundeskartellamt jest niewłaściwy w celu prawidłowego zakończenia zawisłego przed nim postępowania ani dlaczego postępowanie z uwagi na swój zakres lub skutki należało lepiej przeprowadzić na poziomie Unii w tego rodzaju późniejszym terminie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2018 r. – Bauer Radio / EUIPO – Weinstein (MUSIKISS)

(Sprawa T-421/18)

(2018/C 294/78)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bauer Radio Ltd (Peterborough, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: G. Messenger, barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Simon Weinstein (Wiedeń, Austria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Simon Weinstein

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „MUSIKISS” – zgłoszenie nr 12 317 616

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie R 510/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i Simona Weinsteina kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-